

Ceuthorrhynchus boraginis F. — Megyer, Segesvár, Bakovác.
Elleschus scanicus PAYK. ab. *pallidesignatus* GYLLH. — Segesvár.
Rhynchites aequatus L. ab. *Paykulli* SCHILSK. — Kosinj.

Scarabaeidae.

Pentodon punctatus VILL. var. *simplex* DEPOLI — Fiume.

Különfélék.

Gyászrovat. Február 4-én meghalt Budapesten PREMIER FERENCZ, a Franklin-Társulat nyomdájának alkalmazottja, életének 34. évében. Az elhunyt bogarak gyűjtésével foglalkozott és szépen gondozott gyűjteményt hagyott hátra.

Vízibogarak hosszú életéről. Általánosan elterjedt — legalább az entomophilok között — az a nézet, hogy a kifejlődött bogarak élethossza jóval rövidebb mint lárva- vagy bábállapotban eltöltött idejük. Ezelőtt több mint két évvel a Soroksár melletti állóvizekből néhány Dytiscidát kaptam, közöttük *Cybister laterimarginalis* DEG. (*Roeseli* FÜESSLY)-t is. Az állatokat az évszakok szerint földi gilisztával vagy nyers hússal etettem. Tizenöthónapi távollétem idején házfelügyelőm végézte az etetést, de hogy milyen lelkiismeretességgel azt már nem tudom. Tény azonban, hogy a mikor 1910 szeptemberében visszakérültem Budapestre, a *Cybister* egyik példányát még élve találtam és ez él még ma is. Ebből látható, hogy ennek a bogárcsaládnak egyes kifejlődött alakjai sokkal hosszabb ideig élhetnek, mint a mennyi ideig fejlődésük tart — annál is inkább, mert a mint DR. KURT LAMPERT „Bilber aus dem Käferleben“ című munkájában írja, a Dytiscida-lárvák kellő táplálkozás mellett már 4–5 hét alatt elérik teljes fejlettségüket, hogy azután bebázódásukra a parthoz vonuljanak.

BÁRÓ TUNKL FERENCZ.

Torzcsápú havasi czinczér. Évek óta a nyarat a krassószőrénymegyei Ferenczfalva községtől mintegy 30 kilométernyi távolságra és 1100 m. magasságban a tenger színe felett fekvő „Parossa“ erdészházban szoktam tölteni és a környék rovarvilágát összegyűjteni. Az erdészház környékén, rengeteg bükk-, gyertyán- és fenyőerdőtől övezve, nagy ölfaraktár terül el, melyben évente 10–15 ezer öl fa nyer elhelyezést. Ez az ölfaraktár a havasi czinczerek kedvenc tartózkodási helye, lehet is itten belőle eleget fogni. Hogy a különféle színrajzbeli eltérések birtokába juthassak, egy hét alatt körülbelül 500 darab havasi czinczért gyűjtöttem össze. Ezek között akadt egy, melyről e helyen külön akarok megemlékezni és melyet FÜLÖP BÉLA főerdész úr nejének köszönhetek, a ki múlt évi augusztus 19-én a gyűjtésben buzgó segítőtársam volt. A míg a havasi czinczér a délutáni órákban, 2 és 4 óra között, rendszeren többedmagával (rend-

szerint 5—6 példány) és részben párosodva szokott előfordulni, addig ez a példány magányosan huzódott meg az egyik farakáson. A mikor a főerdészné ezt a példányt meg akarta fogni, ez első ízben nem sikerült, a nagyon is fürge állat átrepült egy másik farakáson levő többiek közé, ezek azonban nem fogadták maguk közé, hanem elűzték. Ekkor tünt fel a példány rendellenes csápja, a miért is a főerdészné fáradozást nem kimélvén, igyekezett ezt a rendesnél elevebb bogarat megfogni, a mi sikerült is. A mint az a mellékelt képen is jól látható, a bogár jobboldali csápja sokkal rövidebb mint a rendes fejlődésű baloldali csáp, melynek mintegy kétötöd hosszát teszi ki. Az első két csápíz csak kissé rövidebb és vékonyabb mint a baloldaliak, a többi íz azonban nagyon rövid és vékony. Úgy látszik, hogy ez a torz bajusz volt az oka annak, hogy társai nem tűrték meg maguk között.

H. KANABÉ DEZSŐ.

Új bogárnevek. Az új nagy bogárkatalogus (Coleopterorum Catalogus) számára összeállítván a *Ptiliidae* (azelőtt *Trichopterygidae*) családot, néhány kettős nevet találtam, melyeket a következő nevekkel óhajtok kicserélni:

Ptinella aptera var. *angustula* MATTH. 1872, nec GILLM. 1845 = *tenuis* nov. nom.

Acrotrichis depressa MATTH. 1894, nec GILLM. 1845 = *Matthewsiana* nov. nom.

Acrotrichis sericans REY 1889, nec HEER 1841 = *Reyi* nov. nom.
CSIKI ERNŐ.

Helyreigazítás. Folyóiratunk március havi számának 37. oldalán a *Cleophana olivina* H. S. nevű lepkefajnak, mint faunánkra új fajnak vastagabb betűvel való kiemelése tévedésből elmaradt, a mit most pótlólag olvasóink tudomására hozunk.

Irodalom.

Dr. S. Matsumura: Neue Cicadinen aus Europa und dem Mittelmeergebiet. (Journal of the College of Science, Imperial University of Tokyo. XXIII. 1908. Art. 6. p. 1—46, et XXVII. 1910. Art. 18. p. 1—38.)

Szerző az 1900—1902. években a japán kormány megbízásából rovarantani tanulmányok végett három évig időzött Európában. Mint-hogy pedig hivatalos kiküldetésének főcélja a Homopterák tanulmányozása volt, Európában töltött idejét úgy osztotta be, hogy a leghosszabb ideig Budapesten tartózkodott s itt a Magyar Nemzeti